

Man má vera alsidig

Arthur Ellingsgaard hefur í samfull 26 ár arbeitt sum umsjónarmaður hjá Eiðis kommunu. – Hjá okkum er eingin dagur eins. Tað er altíð okkurt at gera, sigur hann

Fríðkan

Snorri Bend
snorri@sosialurin.fo

Eiði: Veðrið er til útiarbeiði her við nýggja kirkjugarðin á Eiði.

Miðskeiðis í garðinum beint niðanvert vøkru kirkjuna, stendur Arthur í hvítum búna við eini slámaskinu í hondini.

Hann er komin nakað væl áleiðis í arbeiði sínum. Nú fer at líða móti døgurða og fyrraparturin er komin at enda.

Veðrið er av tí allarbasta. Eitt lot fer gjøgnum bygdina, men hvat sakar tað, tá sólin skínur bæði oman og niðan henda vakra seinsummardagin.

At sláa grasið er bert eitt av mongum ymiskum arbeiðum hjá Arthuri. Hansara arbeiði er so fjølbroytt, at tá hann fer frá arbeiði um kvøldið, veit hann ikki altíð hvat hann skal byrja uppá kl. 8 morgunin eftir.

- Jú, vit fáa so sanniliga dagin at ganga. Tað er einki at snakka um, sigur royndi umsjónarmaðurin.

Umhyggjin

Við hepnari og kønari hond slær Arthur vælvaksna grasið

Ta einu lýtuna kunnu teir rudda í bygdini. Eina aðra lýtuna kemur ein fráboðan um eina tipta rennu. Ta næstu eru teir í lítlu víðarlundini í Múlavík

millum tær mongu gravirnar í kirkjugarðinum.

Grasið fýkur í allar ættir frá slámaskinuni, og nógv av tí kemur eisini uppá gravsteinarnar. Men her er Arthur tó rættiliga umhyggjin í sínum arbeiði.

Hansara ynski er at arbeiðið skal verða so væl úr hondum greitt sum tilber. Tí er arbeiðið ikki liðugt, tá sláingin er at enda komin.

- Vit byrjaðu í fjør at spula gravsteinarnar og kantarnar aftaná, soleiðis at grasið ikki verður hangandi í teimum. Eg haldi, at fólk eru fegin um tað, sigur Arthur.

Vanliga plaga teir at sláa báðar kirkjugarðarnar tvær ferðir um árið, tó soleiðis at tann nýggi verður sligin trýggjar ferðir.

- Gróðurin hevur kortini ikki verið so góður í summar. So eg

vænti ikki, at hann verður sligin aftur í ár.

- Men vit fáa at síggja, sigur hann.

Avbrotið arbeiði

Dagin fyri, var Arthur byrjaður at sláa kirkjugarðin, og nú var hann komin rættiliga væl áleiðis.

- Tú veitst, hvussu tað er: Ein byrjar eitt arbeiði, men ein verður

avbrotin alla tíðina í arbeiðinum: So skal ein brotin rútur skiftast út. Og so skal ein slá setast fyrri eina hurð í EB-húsinum, soleiðis at børnini í barnagarðinum ikki sleppa út á vegin.

- Nú vænti eg at verða liðugur við hetta út á seinnapartin, um ikki okkurt annað stingur seg upp, sigur Arthur.

Hann plagar at fáa ung fólk sum hjálp til at raka tað sligna

